

V I C E N T E G U A L L A R T

Habitatge en el
límit de la ciutat
House in the limits
of the city

Understanding the nature of things in order to act on the world. This is how architecture begins

Limit situations may provide information on the nature of central, stable, normal situations.

The limit is the place of the unknown, of what is not understood; by thinking about it, however, we discover new points of view on our immediate reality. I like to pose problems without knowing the solution beforehand. To act on the edge of the abyss, where one has to accept the vertigo produced by the unknown as a permanent state to be able to create new realities.

To use materials suitable for the problem posed. To confront projects as an action which looks towards the future. Buildings will be used in the future. Architecture always builds for the future. The city needs to renew itself. It must grow inwards, reform itself, recycle itself.

This is an ecological problem that does not admit sentimentalism. Otherwise, the Liceo syndrome will develop again. Urban recycling is necessary. Why grow constantly on the low-density periphery when in the centre semi-constructed or semi-demolished spaces are abandoned? What energy costs are involved in this uncontrolled growth? What infrastructural costs? Why do cities grow if their population does not increase? The territory around cities, the landscape, is something to be preserved like gold. Its value is incalculable. It is the heritage of a culture. It is the economic assets of a country. And the intervention on this territory must be carried out on the necessary scale. The whole of today's territory has been domesticated by man, by means of motorways, of fires, or of cultivation. Natural nature no longer exists. Everything is artificial nature. City and territory.

The construction of the city is a cultural problem, but we should understand culture in its wider sense, in relationship to economy. Culture reveals the reality of a community in its time. Its ambitions and vital needs. Culture is the motor of economy. To create a product following the needs of the market, advertising it to the right people in the right moment on the right way and put on it the highest price acceptable after investing just the necessary to produce it, is a cultural problem. In ten years, the problem will be another and the product too. Buildings are just another product of our time. I like to think in modern architecture in the classic sense, as a commitment with its time. The only way to be atemporary is to be absolutely temporary.

Buildings have to show the hour and the minute in which they were designed and built.

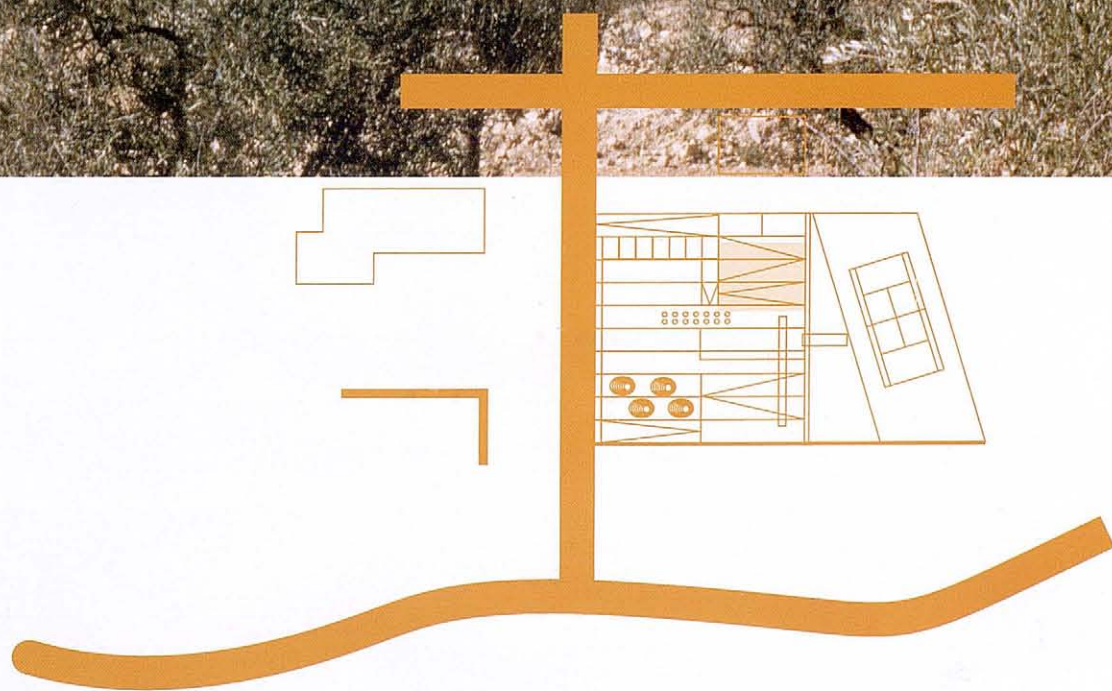
That is the way how architecture has been always done.

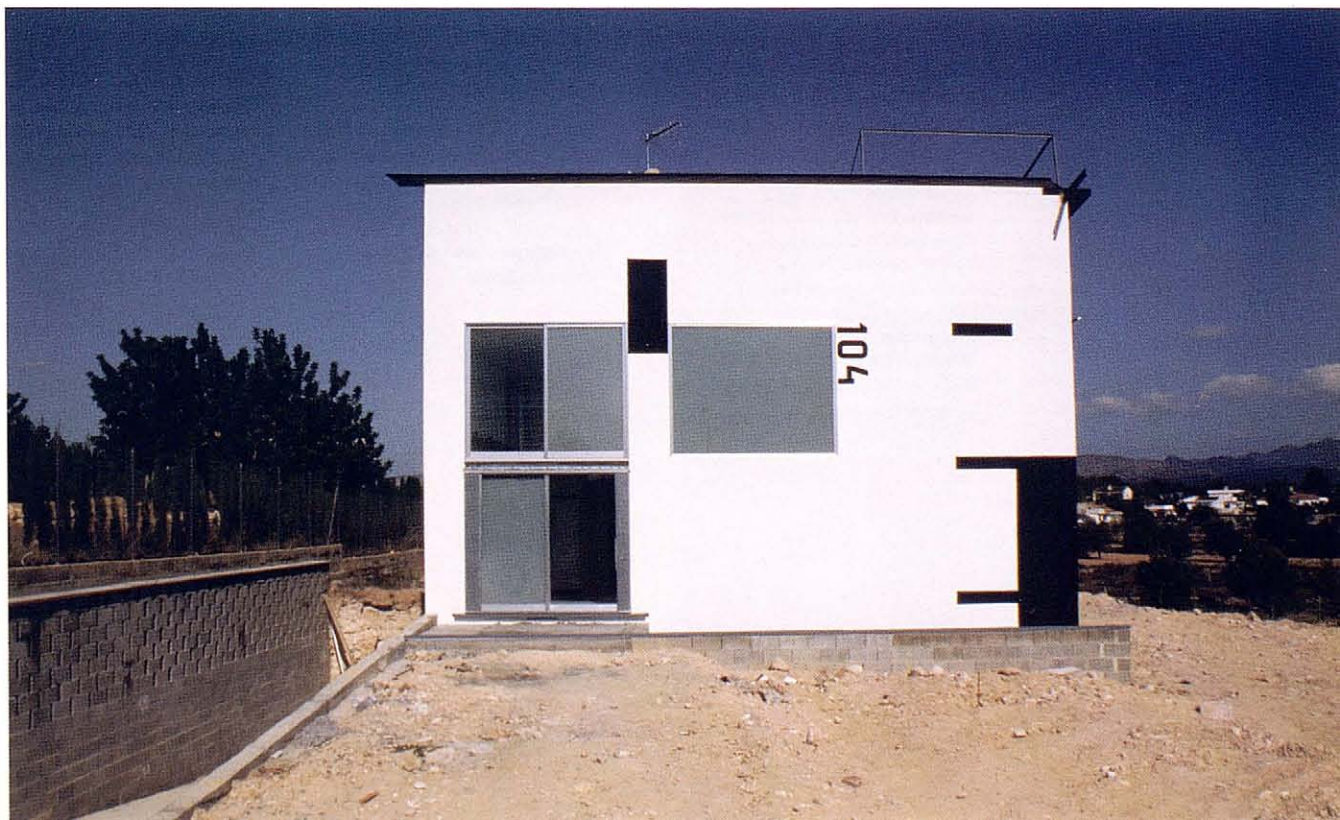
Comprendre la naturalesa de les coses per actuar sobre el món. Així comença l'arquitectura.

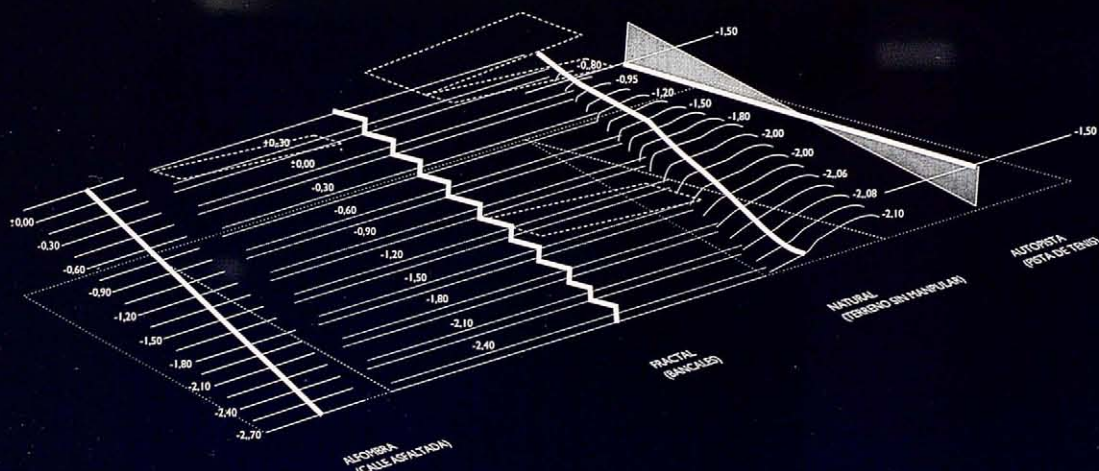
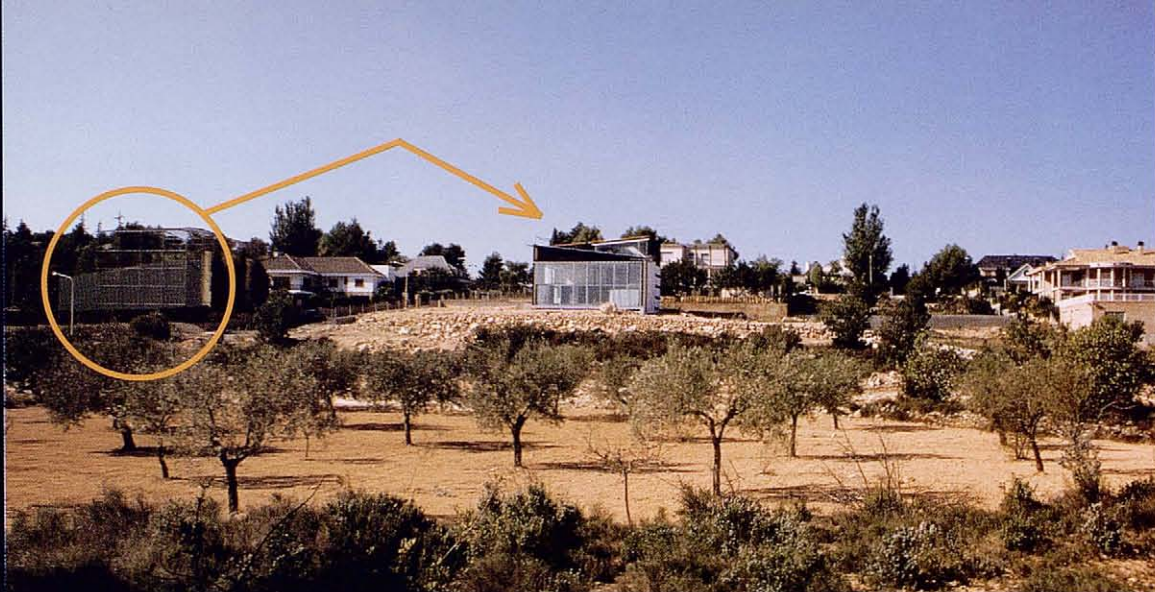
Els estats límit poden proporcionar informació sobre la naturalesa de les situacions centrals, estables, normals. En el límit hi ha el que és desconegut, el que no es comprèn, però en pensar-hi descobrim nous punts de vista sobre la nostra realitat immediata.

M'interessa plantejar un problema sense conèixer-ne la solució per endavant. Actuar al caire de l'abisme, on cal assumir el vertigen que produeix el desconegut com un estat permanent per poder crear noves realitats. Utilitzar els materials adequats per al problema plantejat. Afrontar els projectes com una acció que mira cap al futur. Els edificis s'utilitzaran en el futur; l'arquitectura construeix sempre per al futur. Cal que la ciutat es renovi. Que creixi cap endins, s'ha de reformar sobre si mateixa, s'ha de reciclar. Aquest és un problema ecològic que no admet sentimentalismes. En cas contrari, es podria desenvolupar de nou la síndrome del Liceu. El reciclatge urbà és necessari. ¿Per què cal créixer constantment en la perifèria, amb una baixa densitat, quan al centre s'abandonen espais semiconstruïts o semienderrocats? ¿Quins costos energètics implica aquest creixement incontrolat? ¿Quins costos infraestructurals? ¿Per què creixen les ciutats si no creix la seva població? El territori que hi ha al voltant de les ciutats, el paisatge, s'hauria de conservar com si es tractés d'or. Té un valor incalculable. És el patrimoni d'una cultura i un actiu econòmic d'un país. I cal actuar-hi a l'escala necessària. Avui tot el territori ha estat domesticat per l'home, mitjançant autopistes, mitjançant incendis o mitjançant conreus. La naturalesa natural ja no existeix. Tot és naturalesa artificial. Ciutat i territori.

La construcció de la ciutat és un problema cultural, si entenem la cultura en el sentit més ampli en què hi participa també l'economia. La cultura manifesta la realitat d'un poble en el temps. Les seves aspiracions i les seves necessitats vitals. La cultura és el motor de l'economia. La creació d'un producte d'acord amb les necessitats del mercat, fer-ne publicitat adreçant-nos a les persones adients, en el moment adient i pel mitjà adient i vendre'l al preu màxim admissible després d'invertir-hi el que calgui per a la seva producció, tot plegat és un problema cultural. D'aquí a deu anys el problema serà diferent, com també ho serà el producte. Els edificis són un producte més del nostre temps. M'interessa pensar en una arquitectura moderna en el sentit clàssic, que es compromet amb el seu temps. L'única manera de ser atemporal és ser absolutament temporal. Que els edificis reflecteixin l'hora i el minut en què van ser pensats i construïts. Així s'ha fet sempre l'arquitectura.

Quatre maneres d'actuar sobre el terreny.
Four ways of working on the ground.

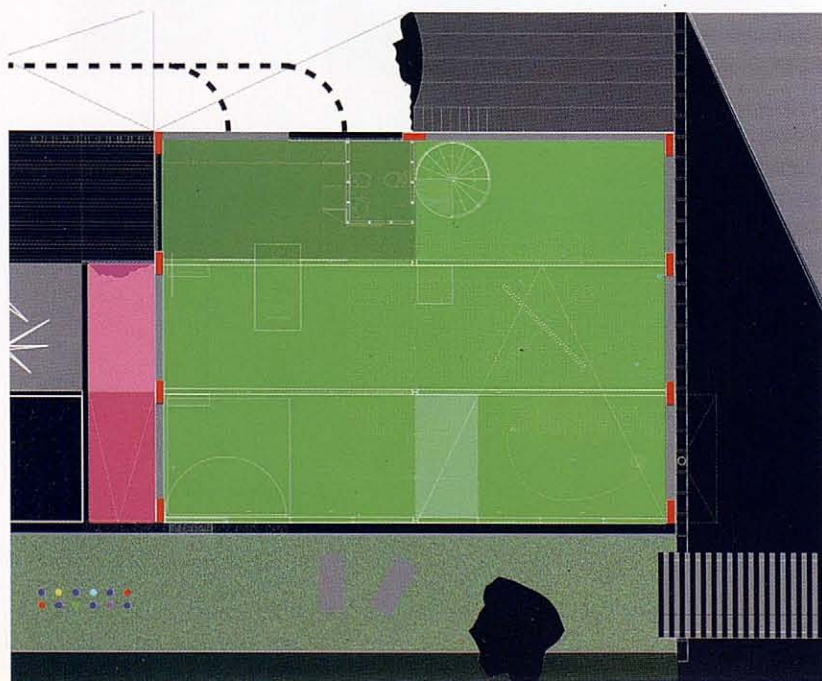
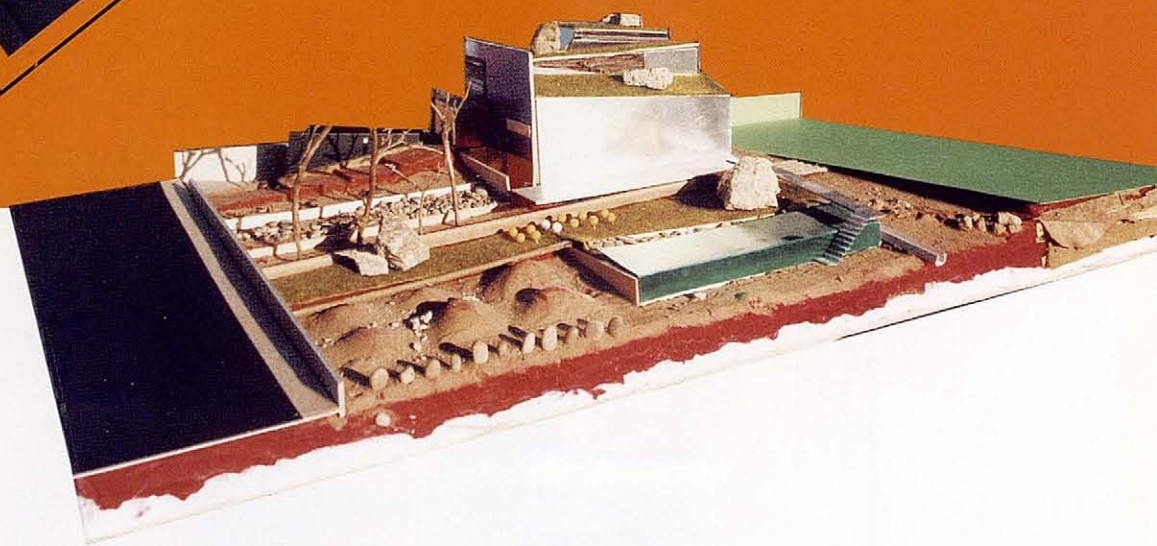
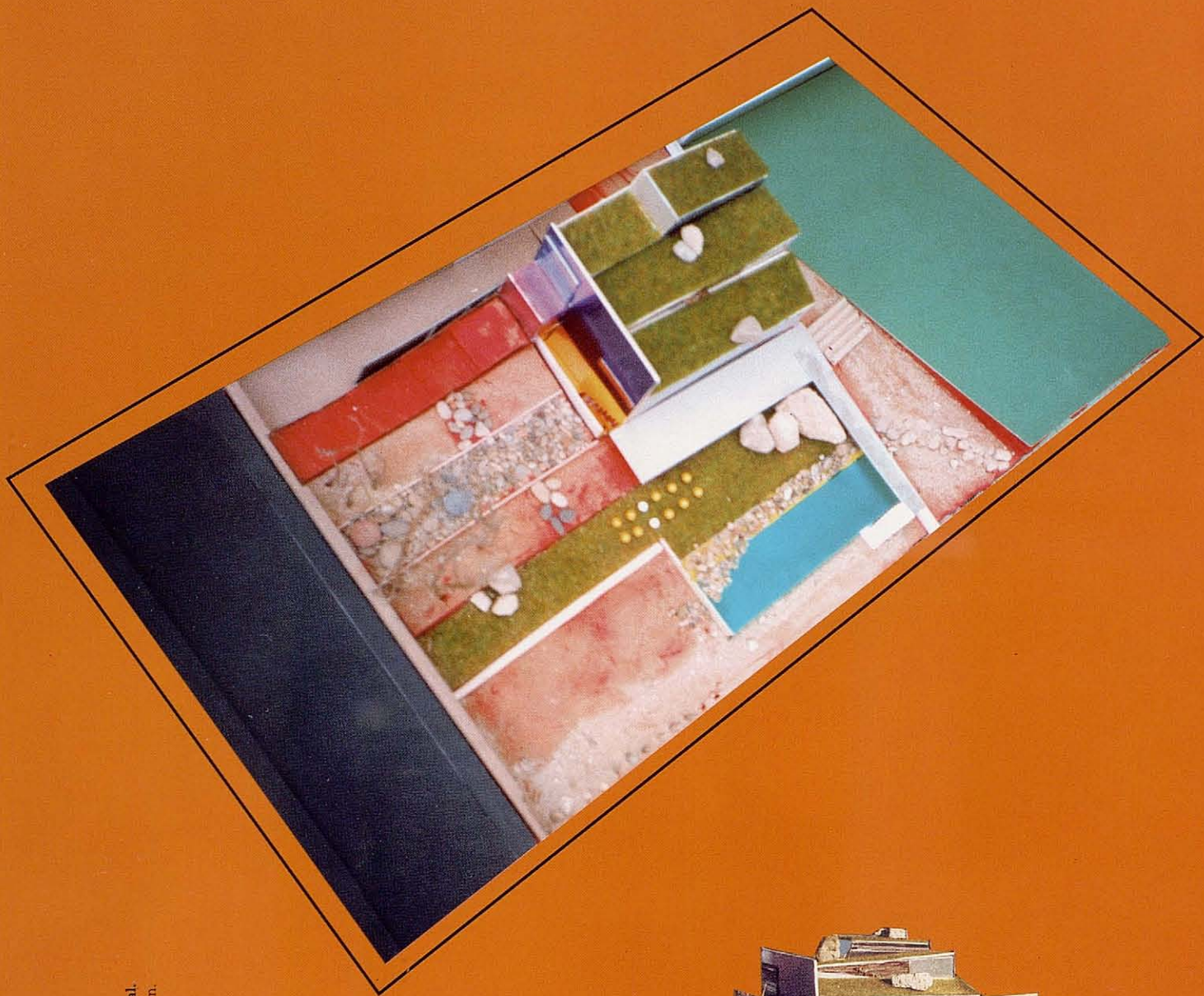
Emplaçament. Location
Urbanització San Gerardo.
Lliria, València
Arquitecte. Architect
Vicente Guallart
Col.laboradora. Collaborator
Nuria Díaz (Art Director)
Manuel Jueas (Aparellador. Surveyor)
Lluís Cantallops, José Luis Sáez
Jordi Espriu, Jeron Luttikhuis,
Coral Díaz
Maquetes. Models
Xenia Gaya, Jordi Salvat,
Amparo Aranda, Ivana Beser
Constructor. Constructor
Construcciones Olocau
Projecte. Design 1994
Execució. Construction 1995
Fotografies. Photographs
Giovanni Zanzi
Rogelio Testón
Vicente Guallart

Client: Voldria tenir una casa gran.
De petit vivia en una casa convencional, amb un saló en L i una habitació petita des de la qual sentia la televisió constantment.
Ara m'agradaria gaudir d'un espai gran, molt alt, amb molta llum i pocs mobles.
L'habitació serà a la planta superior, mirant cap a la muntanya.
Arquitecte: És una bona idea.
Client: A més, voldria tenir un jardí, amb arbres i flors, amb una pista de tennis i una piscina, però no voldria haver-ne de tenir cura, com feia el meu pare amb el seu petit hort.
Arquitecte: Ho farem tot artificial.
Gespa de plàstic, arbres de ferro, muntanyes artificials amb la terra excavada, flors amb llums de colors...
No serà pas un projecte "consolatori".
Client: Però el pressupost de què disposes és molt baix.
Arquitecte: Assolir el màxim de qualitat a un cost baix és un bon repte. Construirem un edifici noble a partir de materials senzills.
Client: I com ho aconseguiràs?
Arquitecte: La casa serà dura i confortable, abstracta i natural alhora.

Client: I'd like to have a big house.
When I was little, I lived in a conventional house, with an L-shaped living room and a small bedroom where I could never get away from the sound of the television.
Now I'd like to have a large space, with high ceilings, lots of light and not very much furniture.
The bedroom will be on the top floor, looking towards the mountains.
Architect: That's a good idea.
Client: I'd also like a garden, with trees and flowers, with a tennis court and swimming pool, but I don't want to have to look after it, like my father did with his little garden.
Architect: We'll make it all artificial. Plastic lawn, iron trees, artificial mountains with the earth dug away, flowers with coloured lights...
It won't be a "consolation" project.
Client: But I've got a very small budget.
Architect: Getting the best in quality at a low price is a great challenge. We'll build a noble building out of simple materials.
Client: And how will you manage that?
Architect: The house will be hard and comfortable; abstract and natural at the same time.

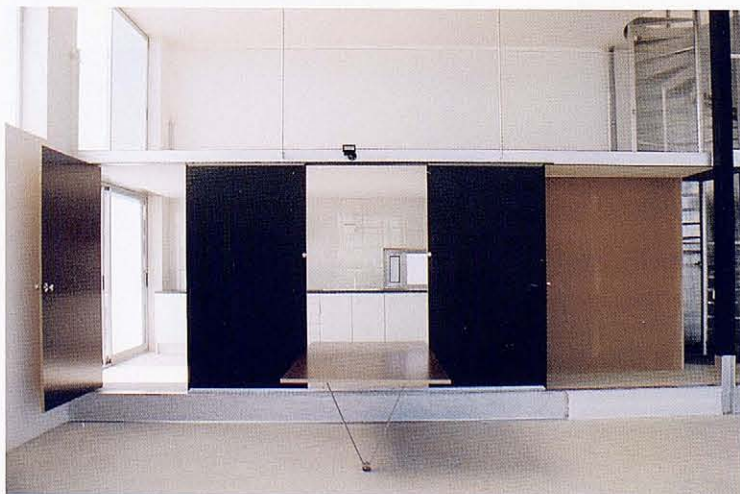
Lliria, 19/3/1994, 10.30 a.m.

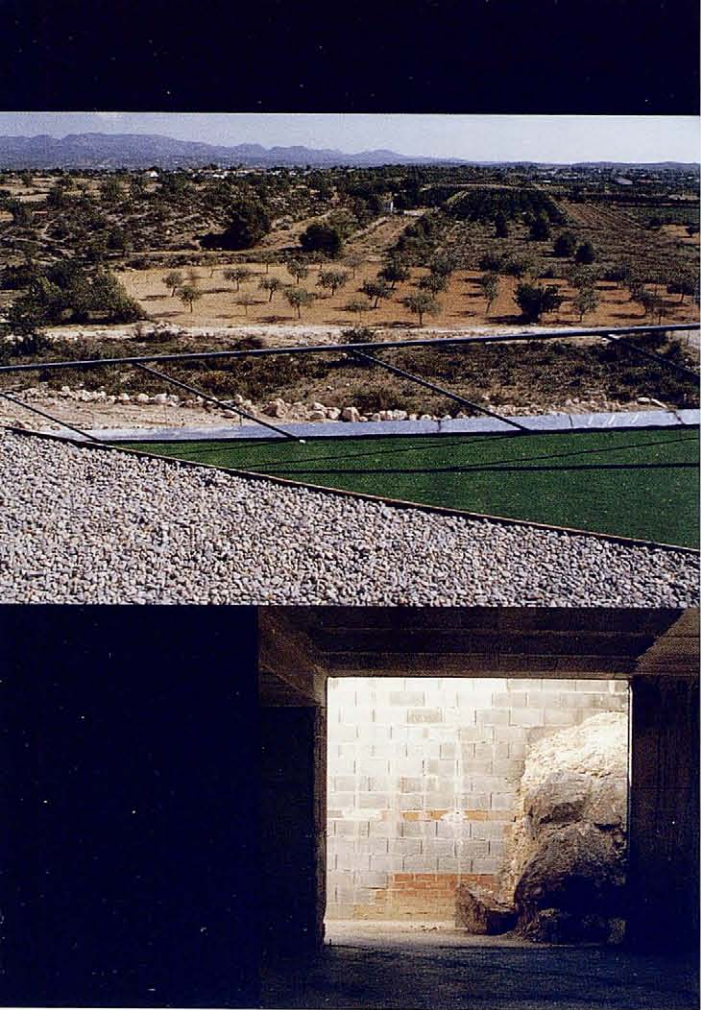
Gran sala i jardí artificial.
Main living space and artificial garden.

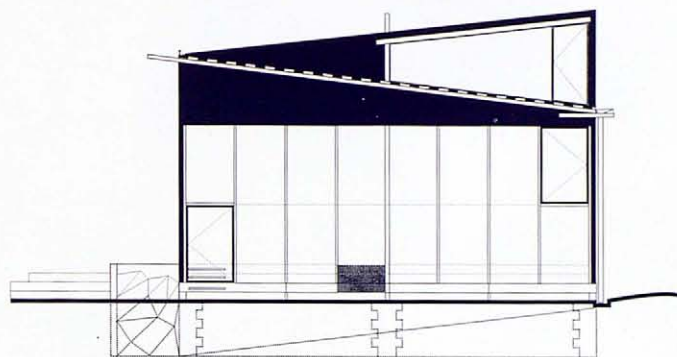

Una paret es transforma en una taula.
 L'habitatge és un moble.
 A wall becomes a table.
 The house is a furniture.

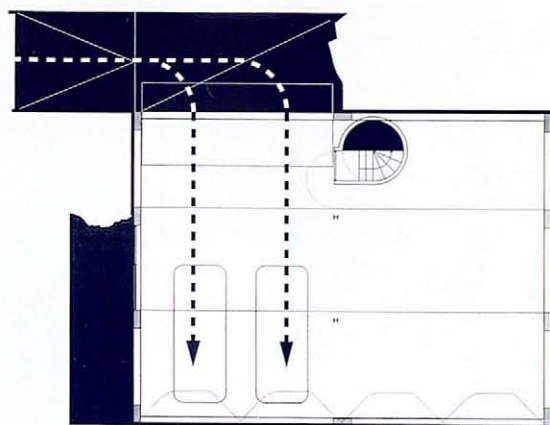

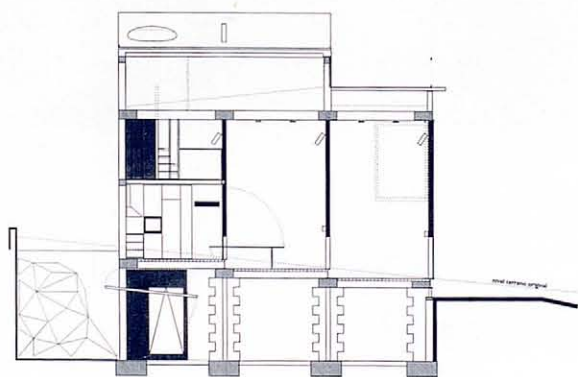
Terreny natural. Matèria classificada. Matèria homogeneitzada.
Natural site. Classified material. Homogenized material.

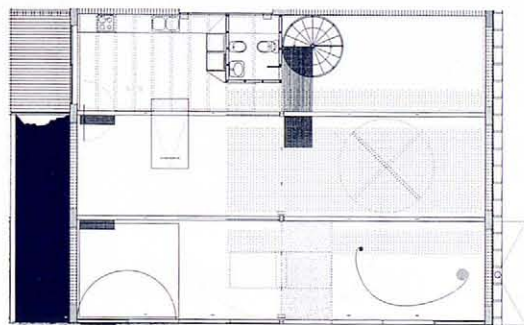
Alçat est. East elevation.

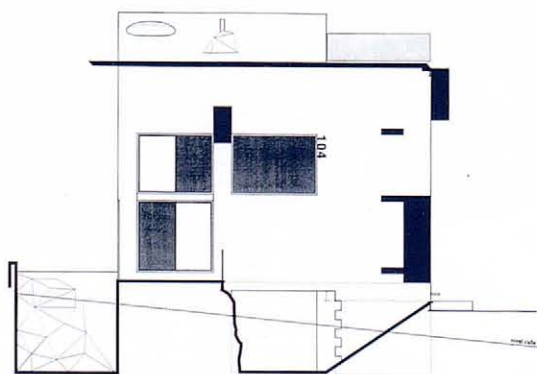
Planta soterrani. Basement floor.

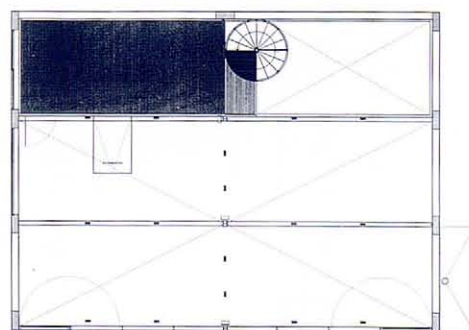
Secció transversal. Cross section.

Planta sala gran. Main living space.

Alçat del carrer d'accès.
Elevation to access street.

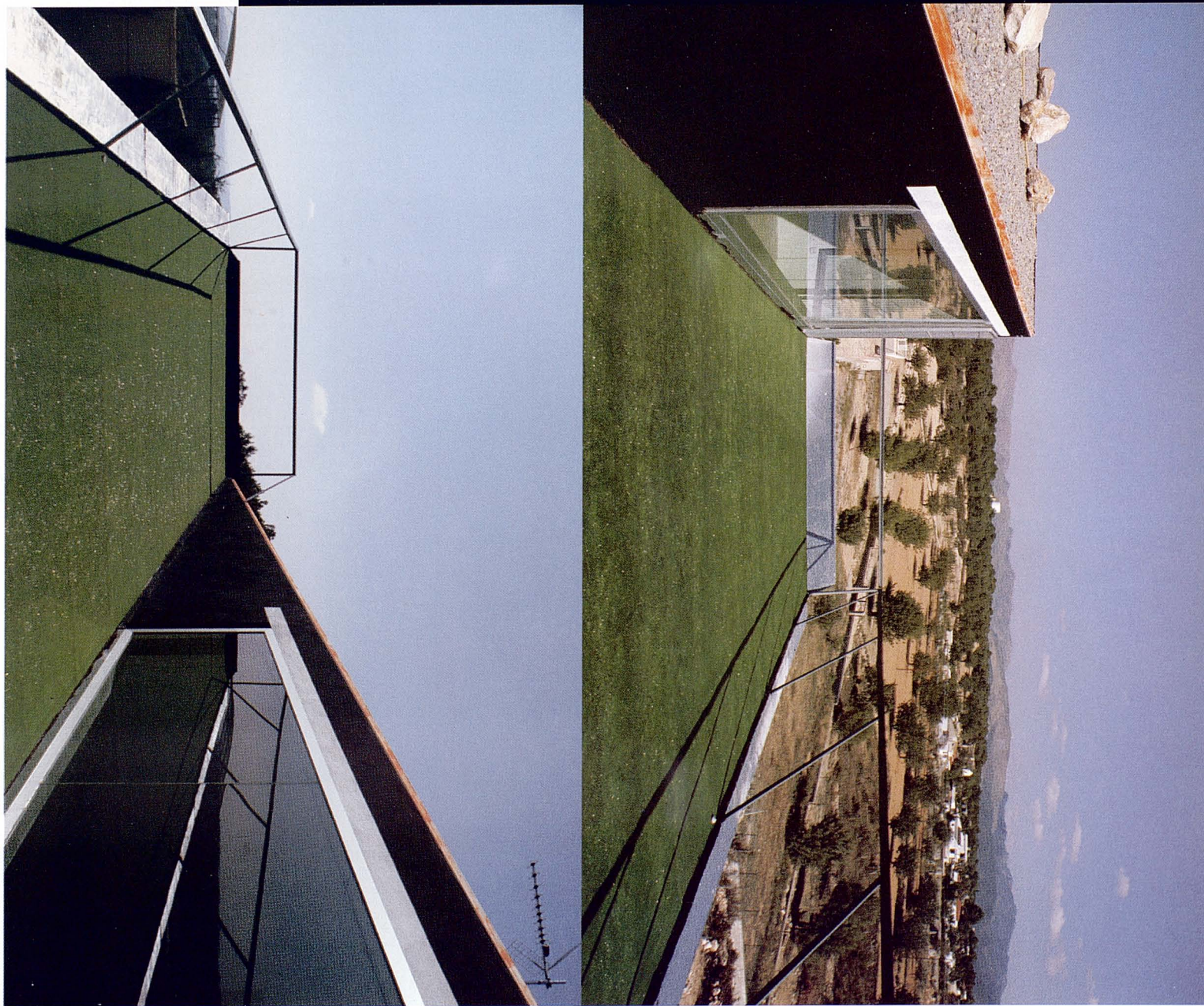
Planta altell. Mezzanine floor.

An artificial bicycle, on an artificial lawn,
on an artificial plot looking towards the landscape
which is... natural?

Una bicicleta artificial, sobre la
gespa artificial, sobre el terreny artificial,
mira cap el paisatge... natural?

Jardí artificial, paisatge natural. Habitatge i jardí es fonen visualment a sis metres sobre el terreny original.
Artificial garden, natural landscape. Home and garden merge at 6 m over the original plot.

